

Suske en Wiske. De Beestige Brug.

Suske en Wiske, De Beestige Brug, 2014, Willy Vandersteen (studio), Standaard Uitgeverij, Antwerpen.

Ze liggen op veel plekken en vormen een essentiële schakel in het Natuurnetwerk Nederland: de natuurbruggen. Ook in het buitenland duikt het fenomeen op. Het kost een vermogen, maar dan heb je ook wat. Mede vanwege de kosten vraagt het om uitleg aan het grote publiek. In het kader daarvan is er nu een speciale uitgave van Suske en Wiske: De Beestige Brug.

Op de achterkant van het speciale album, onder andere gesponsord door Agentschap Wegen en Verkeer, Agentschap voor Natuur en Bos en Regionaal Landschap de Voorkempen, staat een beknopte uitleg waarom natuurbruggen noodzakelijk zijn. 'We bouwen dorpen en steden, gebruiken het land voor landbouw en fabrieken en bouwen wegen om ons snel te verplaatsen. De natuur raakt hoe langer hoe meer versnipperd in kleine lapjes groen. Hierdoor zitten dieren gevangen op eilandjes en kunnen ze zich niet meer verplaatsen.' De kern van waarom die bruggen handig zijn wordt hier goed en simpel verwoord en vormt ook de basis voor het 'spannende' avontuur dat het overbekende gezelschap uit België beleeft ergens in de Kempen. Zoals wel vaker met albums buiten de standaardreeks is het verhaal wat dun en aan de korte kant. Het is een

goede vondst om het hele gezelschap door een barones met magische krachten tijdelijk om te laten toveren in dieren die last hebben van versnippering van een bos waar een belachelijk brede weg doorheen wordt gelegd. Het is weer eens wat anders dan een teletijdmachine of een klankentapper om met dieren en planten te kunnen praten. Wiske verandert in een vos (met haarstrikje), Suske in een hermelijn, Lambik, de onnozele zelfbenoemde leider in een ree met vlinderdas, Jerom in een geniaal gravende overgespierde das, de pientere professor Barabas als uil en tante Sidonia als een superslanke reiger met grote poten. Vaste huisslechterik Krimson is ook van de partij als valse raaf (of krassende kraai?). De weg wordt aangelegd door, op het eerste gezicht, autobots die echter verderop in het verhaal een soort minimensjes blijken te bevatten. Eentje daarvan blijkt een voor het verhaal essentieel groen hart te hebben. De autobots willen maar een ding: scheuren en zoveel mogelijk asfalt aanleggen. Waar kennen we dat toch van? De trektocht van de jonge dieren komt hierdoor onder druk te staan en er dreigen slachtoffers te vallen. Onze vrienden belanden er middenin en er is weer veel heldhaftigheid voor nodig om dit verhaal, zoals alle S&W verhalen, tot een goed einde te brengen. Veel extra informatie over de natuurbrug is te vinden door de QR-codes in het album te scannen. Doel van het boek is ook om op een speelse manier uit te leggen over het hoe en waarom van een natuurbrug. Dat is goed gelukt, een aanrader, niet alleen voor de jeugdige lezer maar ook voor de natuurontwikkelaar.

Door Wieger Wamelink (Strippoloog)

